

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tamăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tamăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

22 OCTOMBRIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 43 (715) † ANUL XIV

LUPTA CU DEMONII

† *Duminica a 23-a, vindecarea demonizatului din Ghergheseni*

Demonii nu își iau liber niciodată, nu pleacă în vacanță precum creștinii, ci fac muncă de pisălogi, de persoane care te bat la cap continuu, până reușesc să îți accepți sau măcar să te enervezi din cauza răutății lor. Demonizarea înseamnă luarea noastră în posesie a ființelor cu rațiune folosită rău, care intră în noi și vor să se lipească de mintea și de inima noastră, pentru ca să le trăim propriile lor intenții. Este viețuire cu demonii. Și când începem să ne schimbăm viața, când tindem spre bine, cei care ne parazitează interior, încep să țipe din noi, să se foiască în noi pentru că vor altceva decât am început să dorim noi, cei care, până atunci ne-am complăcut în „*amabilitatea*” față de ei. Pentru că această viață împreună cu ei, care înseamnă demonizare, ne-a făcut să fim un fel de „*frați siameze*” cu demonii. Și ca să tăiem

porțiunea de carne care ne lipește de ei, avem nevoie de „*medici specialiști*” în domeniu. Orice preot poate să citească rugăciunile de exorcizare, dar nu orice preot are și experiență reală în domeniul acestei vindecări duhovnicești. Pentru că exorcizarea nu este o joacă de copii, ci o slujbă de vindecare interioară a celui demonizat. Însă când vine vorba de demonii și de locuirea lor în noi, acest lucru se petrece ca o îngăduință a lui Dumnezeu, ca

o lecție pedagogică spre îndreptarea celui în cauză dar și a noastră. Domnul ne arată că lupta cu demonii și cu patimile este inexprimabil de dură, dar ea nu este imposibilă. Demonizarea este o problemă duhovnicească și ea se poate rezolva duhovnicește, în Biserică, prin rugăciunea și mila tuturor față de cei demonizați, așa cum trebuie să avem milă de cei cu handicap, de cei fără casă, de cei fără loc de muncă. Înainte de Botez suntem exorcizați de demonii. Nu venim spre Botez ca niște „*Sfinți*”, ci ca niște „*vorbitori cu demonii*”. Înainte de Botez ne lepădăm de demonii ca să ne unim cu Hristos, ca să devenim comunionali cu Hristos, pentru ca să fim plini de slava Treimii. Recăderea noastră, după Botez în „*păcate și în patimi grele*”, ne face să ne întoarcem acolo de unde am plecat: la comuniunea cu demonii. Așa că „*a te face frate cu dracul*”, nu este doar o vorbă, ci o realitate dramatică. „*Reînfrățirea*” noastră cu demonii este spălată constant prin Spovedanie. Dar dacă nu apelezi la serviciile „*spălătoriei*” duhovnicești, care e Sfânta Spovedanie, rămâi cu „*mașina*” sufletului nespălată ani întregi. Biserica Ortodoxă, în postmodernitate propovăduiește adevărul și sfințenia în mijlocul unei lumi, pe care nu-i pasă de Hristos. Și de aceea Biserica este privită „*cu ironie*” de către mulți, pentru că postmodernul nu are nevoie decât de bani, de mâncare și de distracție, nu de Evanghelie, canoane, preoți, posturi sau milostenii. Atunci ce să facem? Să ne opunem răului în noi și în jurul nostru, chiar dacă suntem slabi și păcătuim zilnic, pentru că Domnul este cu noi, chiar dacă toți sunt împotriva noastră. Amin!

RESPONSABILITATEA CREȘTINILOR

Cea mai veche lege pe care Dumnezeu a dat-o omului când a fost zidit, a fost legea conștiinței. Ea este într-un fel ochiul sufletesc al omului credincios care ne luminează interiorul. Ne naștem cu această lumină a conștiinței dar apoi stă în puterea fiecăruia din noi să nu o lăsăm să slăbească, să se degradeze, fiindcă atunci putem ajunge în adâncul „*nesimțirii*” și al nebăgării de seamă la cele spre mântuirea sufletului. Când săvârșim o faptă bună, simțim în sufletul nostru o satisfacție, o bucurie sufletească, iar de pricinuim suferință omului de lângă noi suntem stăpâniți de o neliniște sufletească. Conștiința este un învățător bun, ca un judecător drept și numai ascultând glasul ei putem deveni înțelepți în raporturile noastre cu cei din jur. Dacă suntem permanent în legătură directă cu Dumnezeu prin rugăciune, păzim conștiința noastră curată prin împărtășirea ascultării Cuvântului lui Dumnezeu, pe care o pot face toți creștinii venind la biserică, ascultând cu evlavie și credință Sfânta Liturghie. Dumnezeu spune oamenilor să meargă la biserică ca la un liman liniștit și ca la un loc în care uităm de grijile lumești, la ușa căreia putem lăsa mândria, orgoliul, clevetirea, mânia, iubirea de sine. Numai așa rugăciunea noastră ajunge la cer, harul Duhului Sfânt coboară pe pământ, eliberându-ne de răceala și goliciunea interioară pentru a face loc echilibrului de care avem nevoie. Pentru a ne numi creștini ortodocși, trebuie să păstrăm credința curată, astfel încât să trăim cu Hristos, în Hristos și pentru Hristos. Venind la sfânta biserică, ieșim din tulburarea și grija permanentă, căutând liniștea sufletească. Participăm la cea mai importantă slujbă, Sfânta Liturghie, în Sfințele Sărbători, pentru a vorbi cu Dumnezeu prin slujirea preoților, împărtășitorii Tainelor lui Dumnezeu și slujitorii lui Iisus Hristos. Mântuitorul spune: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*” - Calea este Biserica, Adevărul este credința ortodoxă, Viața este Raiul. Trebuie să mă rog, să postesc, să fac fapte bune. Cât mă simt de bine când merg la biserică! Las deoparte toate grijile de zi cu zi, supărările sau bucuriile trecătoare și ascult cuvântul lui Dumnezeu, cântările bisericesti sau îngân odată cu slujitorii sfințele slujbe. Simt cum sufletul meu dăruit de Dumnezeu mă înalță, mă poartă într-un Univers feeric de viață nouă întru Hristos. Prezența lui Dumnezeu o port în minte când mă întorc spre casă de la Sfânta Biserică și inima veghează această stare benefică în tot ce urmează să întreprind. Dumnezeu este părintele tuturor oamenilor, și al celor mici și al celor mari. Deprinderile formate la copii: de a iubi adevărul, dreptatea, de a fi blânzi, binevoitori cu toată lumea - aduc bucurie și cinste părinților lor dar mai ales lui Dumnezeu. Cum sunt deprinși copiii de astăzi, așa vor fi bătrânii de mai târziu. Să-i învățăm să se roage, să se bucure cântând, să simtă treptat respirația Bisericii, bătăile inimii acesteia. Copiii pătrund ușor în lumea duhovnicească; ei sunt foarte receptivi la bucuria în Sf. Duh.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: De ce punem icoanele pe peretele de la răsărit?

Răspuns: Pentru că de acolo vine lumina și fiindcă Hristos este numit în rugăciunile Sfintei Biserici „Răsăritul cel de sus” și „Soarele dreptății”.

Întrebare: Există un destin, o soartă a omului?

Răspuns: Nu există destin, nu există o predestinare a omului. Există doar preștiința lui Dumnezeu. Sfântul Ieronim spune: „Preștiința lui Dumnezeu nu afectează libera hotărâre a oamenilor”. După cuvântul Sfântului Damaschin, „Dumnezeu preștie totul, dar nu predetermină nimic”.

Întrebare: De care moarte ne-a scăpat Taina Sfântului Botez?

Răspuns: De moartea cea veșnică.

Întrebare: Știți câte porunci are înțelepciunea?

Răspuns: Se spune că înțelepciunea are 10 porunci: de nouă ori să taci și o dată să vorbești, și atunci să vorbești puțin.

Întrebare: Este păcat să-și găurească cineva urechile și să-și pună cercei?

Răspuns: Da, pentru că reprezintă un semn de robie, dar în niciun caz rob al lui Dumnezeu din moment ce El este împotriva acestei practici: „Iar Dacă robul va zice, îmi iubesc stăpânul, să-i găurească urechea stăpânul și-l va robi pe veci” (Ieșire 21, 5-6).

Întrebare: Este mare păcatul sinuciderii?

Răspuns: Este păcat împotriva Dumnezeu Duhului Sfânt și nu se iartă în veac (Marcu 3, 28-29). Chiar spune Arhimandritul Nicodim Sachelarie în Pravila Bisericească: „Sinucigașul de bună voie nu trebuie slujit sau pomenit la vreo slujbă, căci și-a dat sufletul Satanei ca și Iuda Iscarioteanul”.

Întrebare: Dumnezeu ne iartă absolut toate păcatele?

Răspuns: Dacă sunt spovedite și se face canon pentru ele, toate păcatele, cu siguranță, le iartă Hristos prin preot în Duhul Sfânt, cu excepția a două dintre ele: SINUCIDAREA (cel ce-și curmă firul vieții) și ATEISMUL (cel ce moare susținând că nu există Dumnezeu).

Întrebare: Este greșită credința în reîncarnare?

Răspuns: Este total greșită deoarece pentru creștini nu există reîncarnare. După moarte vine judecata particulară, iar la sfârșitul lumii, Judecata de Apoi (Luca 16, 19-31; Luca 23, 42-43; Matei 25, 31-46).

Întrebare: Care este numele celor șapte Sfinți Arhangheli?

Răspuns: Numele celor 7 Sfinți Arhangheli sunt: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil și Varahiil.

Întrebare: Cum deosebim crucea ortodoxă de cea catolică?

Răspuns: Pe crucea ortodoxă Mântuitorul este pironit cu patru cuie, iar pe cea catolică cu trei (un picior peste celălalt cu un singur cui). Ascetul Gheorghe Zăvorățul spune: „Mărturisii împreună cu Biserica Ortodoxă că Iisus Hristos a fost pironit cu patru cuie și nu cu trei”.

Întrebare: Ce deosebire există între religie și știință?

Răspuns: Religia este pomul vieții, iar știința este pomul cunoașterii binelui și răului. Religia este legătura cu Dumnezeu, iar știința este legătura cu universul.

Întrebare: Ce înseamnă eremit?

Răspuns: Pustnic, sihastru, călugăr retras într-un loc pustiu. Eremitul ne face să simțim nevoia de a trăi o perioadă singuri.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 25 octombrie	16 ⁰⁰	Procesiune și vecernie cu litie la Biserica „Sfântul Dimitrie”
Joi 26 octombrie	7 ⁰⁰ -	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Pomenirea morților
	18 ⁰⁰	Vecernie cu litie
Vineri 27 octombrie	7 ⁰⁰ -	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Pomenirea morților
	17 ⁰⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 28 octombrie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică* 29 octombrie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	17 ⁰⁰	Vecernie

***Duminică 29 octombrie, se va trece la ora oficială de iarnă; slujbele se vor săvârși după ora schimbată.**

Nu-mi lua ce nu-mi poți da

Alexandru Macedon s-a dus odată împreună cu suita lui, să-l cerceteze pe Diogene, vestitul filozof din vremea vechilor greci. Acest Diogene trăia o viață de pustnic, locuința și casa lui fiind un butoi. Când a ajuns Alexandru Macedon cu suita lui în fața lui, i-a zis împăratul:

- Cere de la mine Diogene orice și îți voi da!

- Nu-mi lua ce nu-mi poți da! - i-a răspuns Diogene.

Alexandru Macedon se așezase în calea soarelui și-i făcuse umbră. De aceea Diogene i-a cerut să nu-i ia ce nu-i putea da: lumina soarelui. Ce înțeles adânc este în această istorioară! Așa zisa cultură și civilizație umblă să-ți ia ceea ce nu-ți poate da: pe Soarele Hristos. Așa zisa lume umblă să-ți ia ceea ce nu-ți poate da: pacea și fericirea sufletului în Hristos. Așa zisa literă umblă să-ți ia ceea ce nimeni nu-ți poate da: Cuvântul lui Dumnezeu. Să fim treji, căci lumea umblă neîncetat să ne ia ceea ce nu ne poate da. Să ne ia Duhul, ca să rămână litera.

Un calendar cu o singură zi

În viața noastră cea sufletească, în lucrurile mântuirii noastre sufletești, avem două calendare. Fiecare din aceste calendare are o singură zi. Unul este calendarul lui Dumnezeu și în el este scris: Astăzi! Celălalt este calendarul diavolului și în el e scris: Mâine! Dumnezeu hotărăște o zi - astăzi, zicând prin prorocul David: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile! Întoarceți-vă la Dumnezeu, astăzi, căci ca mâine puteți fi în mormânt și în iad!” Dar de altă parte, calendarul diavolului zice: „Lăsați lucrurile acestea pe mâine! Mai aveți vreme pentru lucrurile acestea! Acum sunteți prea tineri, mai încolo, la bătrânețe!”. Și cu astfel de șoapte, îl tot amăgește diavolul pe om, până îl atrage în pământ și în iad!

Capricorn

Discuție la pangar:

- Spuneți-mi, vă rog, aveți icoane?

- Da, desigur.

- Sunt capricorn, care e mai potrivită pentru mine?

- În acest caz, este mai bine să vă adresați unui veterinar!

